

**Примітки до річної фінансової звітності ПВІФ «НОРДІНВЕСТ» НВЗТ за рік,
що закінчився 31 грудня 2015 року**

1. Інформація про ПАЙОВИЙ ВЕНЧУРНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «НОРДІНВЕСТ» НЕДИВЕРСИФІКОВАНОГО ВИДУ ЗАКРИТОГО ТИПУ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ТА АДМІНІСТРУВАННЮ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ПЕРША КУПЕЦЬКА ГІЛЬДІЯ»

Повне найменування	ПАЙОВИЙ ВЕНЧУРНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «НОРДІНВЕСТ» НЕДИВЕРСИФІКОВАНОГО ВИДУ ЗАКРИТОГО ТИПУ
Скорочене найменування	ПВІФ «НОРДІНВЕСТ» НВЗТ
Тип, вид та клас Фонду	ПАЙОВИЙ ВЕНЧУРНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД НЕДИВЕРСИФІКОВАНОГО ВИДУ ЗАКРИТОГО ТИПУ
Свідоцтво про внесення Фонду до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування (ЄДРІСІ)	Свідоцтво про внесення до ЄДРІСІ № 00211, від 01.08.2013р.
Реєстраційний код за ЄДРІСІ	23300211
Строк діяльності Фонду	01.08.2013р. - 01.08.2028р.
Місцезнаходження	Україна, 04655, м. Київ, вул. Полярна, буд. 20, літ. А, поверх 1, офіс №24
Офіційна сторінка в Інтернеті	
Адреса електронної пошти	
Предмет діяльності	<p>Напрями інвестиційної діяльності:</p> <p>Активи, що складають Фонд, призначені для інвестування за наступними напрямками:</p> <p>Державні облігації України;</p> <p>Облігації місцевих позик;</p> <p>Казначейські зобов'язання;</p> <p>ощадні сертифікати та банківські депозити</p> <p>цінні папери іноземних держав, в т.ч. акції, корпоративні права та облігації іноземних комерційних організацій, облігації та інші боргові зобов'язання іноземних держав;</p> <p>Нерухомість;</p> <p>Цінні папери підприємств, емітентами яких є резиденти України, в т.ч. акції, корпоративні права та облігації, боргові зобов'язання: векселя, заставні, договори позики та інше, що не заборонено законодавством України. Позики за рахунок коштів Фонду можуть надаватися тільки юридичним особам, учасником яких є Фонд;</p> <p>похідні цінні папери;</p> <p>інші активи, не заборонені чинним законодавством.</p>

	Фонд здійснює інвестування в усі галузі народного господарства, з урахуванням обмежень, встановлених чинним законодавством України. Активи Фонду можуть також складати грошові кошти в національній валюті України та іноземній валюті.
Мета створення	Отримання прибутку від здійснення діяльності зі спільного інвестування, забезпечення прибутковості вкладень та приросту вкладених коштів учасників Фонду
Економічне середовище функціонування підприємства	Законодавство і нормативні документи, які впливають на економічну ситуацію в Україні, є предметом частих змін, тому активи й операції Товариства можуть наражатися на ризик у разі погіршення політичної і економічної ситуації у зв'язку з проведенням антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях.
Кількість працівників	4

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність ПВІФа є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Датою переходу на МСФЗ ПВІФа є 01.01.2015р., тому Товариством підготовлена попередня фінансова звітність, яка не відповідає вимогам МСФЗ 1.

Визначення поняття «попередньої фінансової звітності» за МСФЗ використовується відповідно до Спільного листа Національного банку України, Міністерства фінансів України, Державної служби статистики України від 07.12.2011 № 12-208/1757-14830 / 31-08410-06-5/30523 / 04/4-07/702, оскільки такого поняття немає в рамках Міжнародних стандартів фінансової звітності та інших законодавчих актах. Враховуючи рекомендації вищезазначеного листа, у фінансовій звітності за 2015 рік не наводиться порівняльна інформація за 2014 рік (крім балансу).

Концептуальною основою фінансової звітності ПВІФа за рік, що закінчився 31 грудня 2015 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена ПВІФом фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2015 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності ПВІФ керувався також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення

бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Склад фінансової звітності: Баланс, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал та Примітки.

Фінансова звітність в умовах гіперінфляції (МСБУ 29): з 2001 року економіка України перестала бути гіперінфляційною, отже вартість акціонерного капіталу та основних засобів Компанії, яка представлена в одиницях виміру, що діють у період після 01.01.2001р., склала основу для визначення вартості у наступних періодах.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання», які відповідно набувають чинності 01 січня 2016 року та 01 січня 2018 року.

За рішенням керівництва ПВІФа МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» до дати набуття чинності не застосовується. Дострокове застосування цього стандарту не вплинуло би на фінансову звітність Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2015 року, оскільки Товариство не входить в сферу дії цього стандарту.

Оскільки застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється, то керівництвом ПВІФа прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» до фінансових звітів ПВІФа за період, що закінчується 31 грудня 2015 року. МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань. Тому положення цього стандарту суттєво впливає на фінансову звітність Товариства.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність ПВІФа підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби у ПВІФа не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність ПВІФа затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 26 лютого 2016 року. Ні учасники ПВІФа, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2015 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані ПВІФом при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика ПВІФа розроблена та затверджена керівництвом ТОВ «КУА-АНПФ«ФК «ПЕРША КУПЕЦЬКА ГІЛЬДІЯ» відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

Особливістю облікової політики ПВІФа, яка застосована до формування фінансової звітності за період, що закінчується 31 грудня 2015 року, є врахування вимог МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

ПВІФ обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Оскільки фінансова звітність ПВІФа за період, що закінчується 31 грудня 2015 року є попередньою фінансовою звітністю за МСФЗ, то облікова політика, яка застосована при формуванні цієї фінансової звітності, базується на МСФЗ. Фінансова звітність ПВІФа за попередній період, що закінчується 31 грудня 2014 року, була підготовлена у відповідності до вимог Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку (НП(С)БО), які були основою для облікових політик попередніх періодів.

Принципи ведення бухгалтерського обліку: бухгалтерській облік ведеться у відповідності до законодавства України. Фінансова звітність, яка представлена, складена на основі бухгалтерських записів, які зроблені відповідно до Положень (стандартів) бухгалтерського обліку (ПСБО) та Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку, активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, що була відповідним чином скоригована з метою

приведення її у відповідність до МСФЗ. Коригування (трансформація) фінансової звітності включали рекласифікацію окремих активів та зобов'язань, доходів та витрат по окремих статтях звіту про фінансовий стан та звіту про сукупний капітал для приведення їх у відповідність з економічною суттю операцій

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності ПВІФа відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 7.2, 7.4, 7.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів ПВІФа.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

ПВІФ визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

ПВІФ визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансовий актив, призначений для продажу;
- інвестиції, утримувані до погашення;
- дебіторська заборгованість;
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою вартістю - кредити банків.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання ПВІФ оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли ПВІФ стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є

істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які ПВІФ розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання ПВІФ оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі на дату розрахунку вартості чистих активів, розрахованого та оприлюдненого відповідно до вимог законодавства

У разі наявності біржового курсу цінного папера на дату оцінки, якщо вона збігається з датою зарахування цінного папера до складу активів ПВІФу, проводиться оцінка за ринковою вартістю.

Ринкова вартість належних ПВІФу цінних паперів, що обертаються більш як на одній фондовій біржі, при розрахунку вартості активів оцінюється за найменшим з біржових курсів, визначених та оприлюднених на кожному з організаторів торгівлі.

У разі якщо на дату, за яку здійснюється оцінка активів ПВІФу, біржовий курс акцій, що входять до складу активів ПВІФу та перебувають у біржовому списку фондової біржі, не визначено, оцінка таких акцій здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Акції українських емітентів, обіг яких зупинено та/або щодо яких прийнято рішення про зупинення внесення змін до системи реєстру (далі - акції, обіг яких зупинено), оцінюються так:

1) акції, обіг яких зупинено (крім випадків реорганізації емітента), протягом 12 місяців з дати оприлюднення рішення про зупинення обігу оцінюються за останньою балансовою вартістю;

2) акції, обіг яких зупинено більше ніж 12 місяців, оцінюються з використанням ПК, що застосовується до балансової вартості таких акцій, що склалася на дату оцінки, наступну за датою оприлюднення рішення про зупинення, а саме:

ПК становить 0,5, якщо з дати оприлюднення рішення про зупинення пройшло від 12 до 15 місяців;

ПК становить 0,25, якщо з дати оприлюднення рішення про зупинення пройшло від 15 до 18 місяців;

ПК становить 0, якщо з дати оприлюднення рішення про зупинення пройшло більше ніж 18 місяців;

3) акції, обіг яких зупинено, у зв'язку з реорганізацією емітента, оцінюються за останньою балансовою вартістю;

4) у разі відновлення обігу акцій їх оцінна вартість збільшується до вартості, що склалася до застосування ПК.

Акції українських емітентів, які не внесені до біржового списку, та акції емітентів, що виключені з біржового списку організаторів торгівлі, оцінюються у рік придбання або виключення з біржового списку акції оцінюються за балансовою вартістю.

Оцінка акцій із застосуванням ПК починає застосовуватись з року, наступного за роком придбання або виключення з біржового списку цих акцій, з моменту розкриття емітентом регулярної річної інформації за відповідний рік відповідно до статті 40 Закону України "Про цінні папери та фондовий ринок".

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Компанії та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Компанія визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Фінансові активи, призначені для продажу

До фінансових активів призначених для продажу, ПВІФ відносить інвестиції в акції та корпоративні права. Після первісного визнання ПВІФ оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості призначеного для продажу фінансового активу визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку.

Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, призначеного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу и визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливу вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.3.6. Фінансові активи, утримувані до погашення

До фінансових активів, утримуваних до погашення, ПВІФ відносить облігації та векселі, що їх ПВІФ має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання ПВІФ оцінює їх за справедливою вартістю.

3.3.7. Зобов'язання. Кредити банків

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- ПВІФ сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- ПВІФ не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.8. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо ПВІФ має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

ПВІФ визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно ПВІФ оцінює основні засоби за собівартістю.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

ПВІФ не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів ПВІФ нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

- Меблі – 4 роки;
- Комп'ютерна техніка – 2 роки;

Інші основні засоби - термін корисного використання встановлюється наказом

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 20-50%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату ПВІФ оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. ПВІФ зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від

зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, ПВІФ сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості ПВІФ відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що ПВІФ отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності ПВІФ або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідуєча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обрає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

ПВІФ класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.7.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли ПВІФ має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.8. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.8.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) ПВІФ передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
 - б) за ПВІФом не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
 - в) суму доходу можна достовірно оцінити;
 - г) ймовірно, що до ПВІФа надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.8.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. ПВІФ капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.8.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

3.8.4. Умовні зобов'язання та активи.

ПВІФ не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан ПВІФа. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності

ПВІФ вперше застосує МСФЗ для формування фінансової звітності за період, що закінчується 31 грудня 2016 року (перша фінансова звітність за МСФЗ). Відповідно до вимог МСФЗ 1 в цьому випадку датою переходу на МСФЗ є 01 січня 2015 року.

Згідно МСФЗ попередня фінансова звітність складена за МСФЗ повинна включати

узгодження власного капіталу станом на 01 січня 2015 року (дата переходу на МСФЗ). Інформація про узгодження представлена наступним чином:

Статті	Пояснення	Попередні П(С)БО	Виправлення помило	Вплив переходу на МСФЗ	МСФЗ
1	2	3	4	5	6
Торговельна та інші дебіторська заборгованість		10012			10012
Поточні фінансові інвестиції		9188			9188
Грошові кошти		36941			36941
Усього поточних активів		56141		0	56141
Усього, активів		56141		0	56141
Торговельна та інші кредиторська заборгованість		10062			10062
Усього, зобов'язань		10062		0	10062
Разом, активи мінус зобов'язання		46079		0	46079
Статутний капітал		40000			40000
Нерозподілені прибутки/збитки		6079			6079
Разом, власний		46079		0	46079

5. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності ПВІФ здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва ПВІФа інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво ПВІФа застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки ПВІФа;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;

- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво ПВІФа враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів ПВІФа

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво ПВІФа вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво ПВІФа використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво ПВІФ застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву ПВІФа фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату ПВІФ проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

ПВІФ здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів

	справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.		торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2015	2014	2015	2014	2015	2014	2015	2014
Дата оцінки	31.12.15	31.12.14	31.12.15	31.12.14	31.12.15	31.12.14	31.12.15	31.12.14
Інвестиції доступні для продажу за справедливою вартістю					9188	9188	9188	9188

6.3. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

У 2015 - 2014 рр переведень між рівнями ієрархії не було.

6.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2015	2014	2015	2014
1	2	3	4	5
Фінансові активи				

Інвестиції доступні для продажу	9188	9188	9188	9188
Грошові кошти та їх еквіваленти	45490	36941	45490	36941
Торговельна дебіторська заборгованість	10012	10012	10012	10012
Торговельна кредиторська заборгованість	10072	10062	10072	10062

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 8.3.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансових звітах

Оскільки датою переходу на МСФЗ є 01 січня 2015 року, то статті звіту про сукупний дохід за період, що закінчився 31 грудня 2014 року не наводяться.

Протягом 2014 року ПВІФ не здійснював фінансово - господарської діяльності, у звіті про фінансові результати за 2014 рік показники відсутні, тому порівняльні дані не наводяться.

7.1. Дохід від реалізації

	2015
Дохід від реалізації цінних паперів	0
Всього доходи від реалізації	0

7.2. Собівартість реалізації

	2015
Виробничі витрати	0
Витратні матеріали	0
Витрати на персонал	0
Амортизація	0
Зміни у залишках незавершеного виробництва та готової продукції	0
Інші	0
Всього	0

7.3. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	2015
Доходи від реалізації іноземної валюти	0
Доходи від операційної оренди активів	0
Дохід від зміни справедливої вартості інвестиційної нерухомості	0

Інші доходи	0
Відшкодування раніше списаних активів	0
Доходи від субсидії	0
Всього	0
Інші витрати	2015
Благодійність	0
Збитки від реалізації запасів	0
Представницькі витрати	0
Штрафи, пені	0
Витрати від зменшення корисності дебіторської заборгованості	0
Інші витрати	0
Збитки від курсових різниць	0
Зменшення корисності необоротних активів	0
Списання необоротних активів	0
Збитки від зменшення корисності запасів	0
Витрати на дослідження	0
Збитки від реалізації необоротних активів	0
Всього	0

7.4. Витрати на збут

	2015
Витрати на персонал	0
Маркетинг та реклама	0
Інші	0
Всього адміністративних витрат	0

7.5. Адміністративні витрати

	2015
Витрати на персонал	0
Утримання основних засобів	0
Витрати на охорону	0
Амортизація основних засобів і нематеріальних	0
Інші	11
Всього адміністративних витрат	11

7.6. Фінансові доходи та витрати

	2015
Процентні доходи	
Процентний дохід за борговими цінними паперами	0
Відсотки на депозитному рахунку в банку	8550
Всього процентні доходи	8550
Процентні витрати	
Банківські кредити та овердрафти	0
Фінансовий лізинг	0
Всього процентні витрати	0

7.7. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2015 та на 31.12.2014 Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

7.8. Нематеріальні активи

Станом на 31.12.2015 та на 31.12.2014 Товариство не має нематеріальних активів.

7.9. Основні засоби

Станом на 31.12.2015 та на 31.12.2014 Товариство не має основних засобів.

7.10. Інвестиції, призначені для продажу

	Частка %	31 грудня 2015	Частка %	31 грудня 2014
Векселі ТОВ "Азімут Капітал"	-	9188	-	9188
Всього		9188		9188

Станом на 31.12.2015р. векселі прості ТОВ "Азімут Капітал" в кількості 1 штук обліковуються за історичною собівартістю придбання.

7.11. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2015	31 грудня 2014
Торговельна дебіторська заборгованість	10012	10012
Дебіторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	0	0
Інша дебіторська заборгованість		
Чиста вартість торговельної дебіторської	10012	10012

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення.

Прострочена дебіторська заборгованість на 31 грудня 2015 року відсутня, резерв сумнівних боргів не нараховувався

7.12. Грошові кошти

	31 грудня 2015	31 грудня 2014
Каса та рахунки в банках, в грн.	0	0
Каса та рахунки в банках, в долл.		
Банківські депозити, в грн.	45490	36941
Всього	45490	36941

7.13. ПАЙОВИЙ КАПІТАЛ

Пайовий капітал ПВІФ «НОРДІНВЕСТ» НВЗТ складає 40 000 тис. грн., який представлений випуском інвестиційних сертифікатів.

Номинальна вартість інвестиційного сертифіката – 1 000 грн., загальна кількість – 40000 шт.

Станом на 31.12.2015р. розміщено інвестиційних сертифікатів на загальну суму за номіналом у розмірі 40 000 тис. грн.

Неоплачений капітал станом на 31.12.2014р. відсутній.

Кількість інвестиційних сертифікатів, що знаходяться в обігу – 40 000 шт.

7.14. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2015	31 грудня 2014
Торговельна кредиторська заборгованість	10012	10012
із внутрішніх розрахунків	60	50
Інші		
Всього кредиторська заборгованість	10072	10062

8. Розкриття іншої інформації

8.1 Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

Судові позови проти ПВІФ «НОРДІНВЕСТ» НВЗТ відсутні.

Ухвалою попереднього засідання господарського суду м. Києва від 25.06.2014р. по справі №910/615/14 затверджено реєстр вимог кредиторів ТОВ «ХК «Київінвестбуд» у відповідності до якої суд визнав КУА в особі ПВІФ «НОРДІНВЕСТ» НВЗТ кредитором ТОВ «ХК «Київінвестбуд» на суму 1 100 325,00 грн., що відповідає номінальній вартості цільових облігацій емітента ТОВ «ХК «Київінвестбуд»:

- 25890 штук цільових облігацій серії А, номінальною вартістю 42,50 грн. за штуку, загальною номінальною вартістю 1 100 325,00 грн..
Всього 1 100 325,00 грн.

8.1.2. Оподаткування

Оподаткування інститутів спільного інвестування та суб'єктів недержавного пенсійного забезпечення протягом 2015 року збережено. Без змін залишено чинну норму, згідно з якою «звільняються від оподаткування кошти інститутів спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності ПВІФа.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

8.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Господарські операції в 2015 році з пов'язаними сторонами не здійснювались.

8.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація [якщо застосовується, то яка саме] щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;

- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

8.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. ПВІФ наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику ПВІФ використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії (примітка 6.2), аналіз чутливості до іншого цінового ризику ПВІФом не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

На основі аналізу історичної волатильності фондового індексу ПФТС керівництво Компанії визначило, що ціновий ризик для облігацій українських підприємств становить +/-8,5%. Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності дохідностей цього класу активів. Потенційна волатильність визначається як така, що відповідає стандартному відхиленню річних дохідностей акцій протягом останніх 5 років. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Цінові ризики

Тип активу	Балансова вартість	Стандартне відхилення, % (зміни)		Потенційний вплив на чисті активи Компанії	
		+	-	Сприятливі зміни (зростання вартості)	Несприятливі зміни

На 31.12.2015 р.					
акції	12	8,5	8,5	+1	-1

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Станом на 31 грудня 2015 року у ПВІФа відсутні активи, номіновані в іноземній валюті.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Компанія має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Компанія використовувала історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за оприлюдненою інформацією НБУ.

Компанія визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на $\pm 0,2$ процентних пункти. Проведений аналіз чутливості заснований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 0,2 процентних пункти на вартість чистих активів Компанії.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розрахована як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

8.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що ПВІФ матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

ПВІФ здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогностичні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями ПВІФом в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2015 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1	2	3	4	5	6	7
Короткострокові позики банку	-	-	-	-	-	-
Торговельна та інша кредиторська заборгованість		-	10	10062	-	10072
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	-	-	-	-	-	-
Всього		-	10	10062	-	10072

8.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність ПВІФа продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників ПВІФа та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво ПВІФа здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків ПВІФ здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. На 31 грудня 2015 року розмір власного капіталу становить 54618 тис. грн.

8.5. Події після Балансу

За період з 31.12.2015р. по 26.02.2016р. подій після дати балансу, які б вимагали коригувань показників фінансової звітності не було.

На дату подання фінансової звітності в Товаристві не було встановлено подій, які можуть вплинути на показники фінансової звітності та могли б вимагати змін поданої інформації.

Директор

Бур'янов А.В.